

La mutació d'Olivas

Joan Mari

"Conten que quan José Luis Olivas, l'actual conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat valenciana, va tornar a l'Ajuntament de València, la tarda del 31 de maig de 1993, després d'assistir a la presentació oficial de la Ciutat de les Ciències, estava molt impressionat. Gratamente impressionat, s'entén."

Conten que quan José Luis Olivas, l'actual conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat valenciana, va tornar a l'Ajuntament de València, la tarda del 31 de maig de 1993, després d'assistir a la presentació oficial de la Ciutat de les Ciències, estava molt impressionat. Gratamente impressionat, s'entén. Qui aleshores era regidor delegat d'Hisenda de l'Ajuntament havia vist la maqueta d'allò que l'arquitecte Santiago Calatrava havia ideat: el que havia de ser l'edifici més emblemàtic del cap-i-casal i també, per què no, del País Valencià. Ben segur que Olivas havia imaginat que l'alcaldeessa de la ciutat, Rita Barberà, també podria rendibilitzar, aprofitant la confusió que aquestes coses generen, el nou skyline que la Generalitat socialista de Joan Llerma preparava per a la ciutat que ella comandava. No en va el llibre *Valencia, ciudad europea de la cultura*, que l'Ajuntament editava el passat mes de maig, poc abans de les eleccions autonòmiques i municipals, incloïa en dos capítols, titulats "*La inteligencia del futuro*" i "*Ciudad de las Ciencias*", respectivament, els següents textos: "*La construcción para el año 2000 de la Ciudad de las Ciencias (Santiago Calatrava), será la referencia del debate necesario sobre la articulación de nuevos saberes científicos y como marco entorno a las relaciones entre ética, ciencia y poder*" (pàg. 23) i "*Fecha de terminación: 1998*" (pàg. 83). Barberà havia fet seu també el projecte per a donar projecció a la capitalitat cultural.

José Luis Olivas, avui conseller i secretari general del PP al País Valencià, és el president de València, Ciència i Comunicació, SA (Vacico), la promotora de la Ciutat de les Ciències. Olivas ha eliminat el projecte tal i com estava concebut i n'ha presentat un de nou. Aquest replantejament significa que les UTE (unió temporal d'empreses) creades per a portar a terme els grans projectes han deixat de guanyar, conjuntament, 27.351 milions de pessetes. I reclamen els milions invertits fins al dia d'avui més el 20% del cost total en concepte d'indemnitzacions per la suspensió del projecte. En total, 6.300 milions de pessetes.

Què ha propiciat, un cop descartada, doncs, la carta de l'estalvi, aquesta mutació del conseller d'Economia i Hisenda? Primer, la campanya de *Las Provincias*, el diari fiscalitzador de la quotidianitat valenciana, contra Santiago Calatrava,

acusat de "filosocialista" i "pancatalanista" perquè va signar el manifest fundacional del Bloc de Progrés. Segon, una actitud personal relacionada amb l'arribada al poder: tenir la seguretat que mana, que atorga obres, distribueix pressupostos i decideix projectes propis i no aliens. El sector del partit contrari al conseller desitja que aquest fracasse en una tasca en què el president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana, l'ha deixat sol, a les verdes i a les madures. Però Olivas sap que el remei a un error polític d'aquest calibre el posarà el temps i el proper ministre d'Obres Públiques, cas que el PP guanye les eleccions generals, quan comence a repartir projectes per a callar la rebaixa de les indemnitzacions. I tercer, aconseguir una Rita Barberà, autèntica líder natural dels populars valencians, mansa, que entre en el joc i deixi de fer ombra definitivament a un Zaplana que va traure 11.000 vots menys (2,24%) que l'alcaldeessa a València el passat 28-M.

RAFA GIL

José Luis Olivas. En el moment de jurar el càrrec de conseller d'Economia i Hisenda.